Dosarul nr. 1-204/2023
(PIGD: 1-23163344-46-1-16112023)

S E N T I N Ţ Ă
ÎN NUMELE LEGII

11 decembrie 2023 oraşul Floreşti

Judecătoria Soroca, sediul Floreşti
Instanţa compusă din:
Preşedintele şedinţei, judecătorul Rusu-Parii Rosiţa
grefier Cercaşev Doina
cu participarea:
procurorului Popa Radu
apărătorul Lilia Berladean
apărător Ludmila Mogîldea-Buracicovschi

a examinat în şedinţă publică cauza penală, în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, a vinovăţiei lui:

Carauş Anatolie, născut la *****, domiciliat în sat. ***** cetăţean al Republicii Moldova, moldovean, cu studii medii incomplete, relaţii de concubinaj, neangajat în câmpul muncii, fără antecedente penale, posesor al buletinului de identitate ***** din 30.01.2020, (IDNP *****),-

în săvîrşirea infracţiunii prevăzute de art. 201[1] alin. (2) lit. c) Cod Penal,
-Termenul de examinare a cauzei penale ***16 noiembrie 2023 – 11 decembrie 2023.***
- Procedura de citare legal executată.
-Procurorul s-a pronunțat pentru aplicarea pedepsei sub formă de închisoare
-Apărătorul s-a pronunțat pentru aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității
În baza materialelor din dosar şi a probelor administrate în şedinţa de judecată, instanţa

a c o n s t a t a t:

Inculpatul Carauş Anatolie, la data de 26.09.2023, în jurul orei 06:30, urmând scopul aplicării violenţei fizice şi psihice faţă de concubina sa - *****, cu care locuiau împreună pe adresa: sat. ***** astfel fiind, conform art. 133/1 lit. a) din Codul penal, membrii de familie, dându-şi seama de caracterul prejudiciabil al acţiunilor sale, prevăzând urmările lor şi dorind în mod conştient survenirea acestora, acţionând cu intenţie directă îndreptată spre atingerea scopului infracţional, i-a aplicat mai multe lovituri cu pumnii în regiunea toracelui şi a capului, cauzându-i conform raportului de expertiză judiciară nr.********** traumatism toracic închis manifestat prin fractura închisă a coastelor IV-V pe dreapta. Traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoţie cerebrală, care au fost produse în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează o dereglare de sănătate de lungă durată şi conform acestui criteriu, în comun, se califică ca vătămare corporală medie.

În ședința de judecată pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul prin înscris autentic a declarat că recunoaşte în totalitate faptele încriminate în rechizitoriu, nu solicită administrarea de noi probe și acceptă judecarea cauzei în baza probelor administrate la urmărirea penală.

În contextul dat prin încheierea din 11 decembrie 2023 instanța de judecată a admis cererea inculpatului privind judecarea cauzei în baza probelor administrate în faza urmăririi penale.

Conform art.364[1] al.(1) CPP, pînă la începerea cercetării judecătoreşti, inculpatul poate declara, personal prin înscris autentic, că recunoaşte săvîrşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi solicită ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală.

Conform Hotărîrii Plenului Curţii Supreme de Justiţie nr. 13 din 16 decembrie 2013, „Cu privire la aplicarea prevederilor art. 364/1 Cod de procedură penală de către instanţele judecătoreşti" în pct. (5) se stipulează că:

Prevederile art.364/1 CPP impun, cît se poate de clar, că declaraţia de recunoaştere a faptei/faptelor reţinută în rechizitoriul să fie însoţită de o solicitare de judecare a cauzei în baza probelor administrate în faza de urmărire penală, pe care le cunoaşte şi le însuşeşte. Formulînd solicitarea de a judeca cauza în baza probelor administrate în fază de urmărire penală, inculpatul renunţă neechivoc la dreptul de a interoga martori în faţa instanţei. Renunţarea nu este contrară art.6 §3 lit. d) din Convenţia Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului şi a Libertăţilor Fundamentale, dreptul consacrat de aceste dispoziţii neavînd caracter absolut.„

Inculpatul ***Carauş Anatolie*** a declarat că, vina și-o recunoaște integral. De cele comise regretă și a solicitat aplicarea pedepsei sub formă de muncă neremunerată în folosul comunității sau neprivativă de libertate.

Vinovăţia inculpatului Carauş Anatolie în comiterea infracţiunii prevăzute la art. art. 201[1] alin.(2) lit. c) Cod penal, este dovedită în şedinţa de judecată prin următoarele probe acumulate în cadrul urmăririi penale și acceptate de inculpată, şi anume:

Procesul verbal de audierea părţii vătămate - *****, a declarat, că doreşte să fie antrenată în organele şi autorităţile abilitate cu competenţe în domeniul prevenirii şi combaterii violenţei în familie pentru asistenţă şi protecţie. Timp de 13 ani se află în relaţii de concubinaj cu cet. Carauș Anatolie, a.n.*****. Au locuit în gospodăria ultimului, amplasată în sat. Sevirova raionul Floreşti. Periodic între ei se iscau conflicte, din care cauză ea pleca la domiciliul său, amplasat în sat. *****, raionul Floreşti. La 25.09.2023, se afla împreună cu concubinul în sat. *****. In vizită la ei, a fost fiica *****, împreună cu soţul acesteia cu prenumele Vladimir. împreună au stat la masă, după care s-au culcat. Fiica sa, împreună cu ginerele s-au culcat în saraiul amplasat în curtea gospodăriei. A doua zi dimineaţă, în jurul orei 07:00, între ea şi concubinul său s-a iscat un conflict din motiv că a refuzat să meargă împreună cu acesta la muncă în grădină. In timpul conflictului, concubinul său, Carauș A. a numit-o cu cuvinte injurioase şi i-a aplicat câteva lovituri cu pumnul în regiunea toracelui, preponderent în regiunea capului. Din cauza strigătelor, a intrat fiica şi ginerele său în interiorul locuinţei şi au văzut conflictul dat. Imediat, după loviturile primite a simţit dureri acute în regiunea coastelor. Deoarece durerea se intensifica a solicitat asistenţa medicală urgentă, care în scurt timp s-a prezentat la faţa locului, în urma cărui fapt a fost transportată la spitalul raional Floreşti şi internată în secţia traumatologie cu fractura coastelor. A doua zi a depus o plângere la poliţie referitor la faptul dat. Anterior, cu mult timp în urmă, au mai avut loc cazuri de violenţă în familie, însă nu a anunţat poliţia, deoarece s-au împăcat. La moment nu locuiesc împreună cu concubinul, nu intenţionează să se împace cu acesta şi nu doreşte să continuei careva relaţii. Solicită ca ultimul să fie tras la răspundere pentru fapta dată şi să-i restituie toate cheltuielile suportate pentru tratament, /f.d.26-27/;

Procesul verbal de audierea martorului - Pelevaniuc Margareta, care a declarat, că locuieşte în sat. Ivanovca, raionul Floreşti, împreună cu familia. La 25.09.2023, a mers în vizită

la mama sa, *****, în sat. *****. Timp de 13 ani, ultima locuieşte în relaţii de concubinaj, împreună cu concubinul Carauș Anatolie în gospodăria acestuia în localitatea indicată. În dimineaţa zilei de 26.09.2023, în jurul orei 07:00, în locuinţa unde dormea ea cu soţul, au intrat mama cu Anatolie. Aceştia se certau şi reciproc se numeau cu cuvinte injurioase. Ea a intrat în odaia, unde se aflau ultimii să vadă ce se întâmplă şi în timpul dat, Anatolie a împins-o pe mama cu o mână în regiunea pieptului, în urma cărui fapt mama s-a aşezat, comunicând că nu poate respira. Deoarece mama se simţea mai bine, ea s-a deplasat la magazinul din localitate. Când a revenit la domiciliu a venit o ambulanţă, care a preluat-o pe mama sa şi a fost internată în spitalul raional Floreşti, cu fractura coastelor. În seara de 25.09.2023, între mama şi Anatolie nu au avut loc careva conflicte, din ce motiv se certau dimineaţa nu cunoaşte, dar ambii se aflau în stare de ebrietate alcoolică. In noaptea de 25.09.2023 spre 26.09.2023, a dormit la domiciliul ultimilor, dar în încăperi diferite, careva gălăgie nu a auzit. Probabil coastele au fost fracturate în momentul când Anatolie a împins-o pe mama. în general între ultimii deseori aveau loc conflicte. Cu mult timp în urmă s-au mai întâmplat cazuri de aplicare a violenţei. Din spusele mamei cunoaşte despre faptul dat. Până în dimineaţa de 26.09.2023, mama nu s-a plâns de dureri în regiunea toracelui şi nu a avut careva fracturi, /f.d.28/;

Raportul de expertiză judiciară medico-legală nr.********** prin care la examinarea medico-legală a documentelor medicale a cet. *****, a.n.1973, s-a constatat: traumatism toracic închis manifestat prin fractura închisă a coastelor IV-V pe dreapta, traumatism cranio-cerebral închis manifestat prin comoţie cerebrală, care au fost produse în rezultatul acţiunii traumatice a unui obiect contondent dur, prin mecanism de lovire, posibil în timpul şi circumstanţele indicate, condiţionează dereglarea sănătăţii de lungă durată şi conform acestui criteriu în comun, se califică ca vătămare corporală medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii. Luând în consideraţie localizarea anatomică şi caracterul morfologic al leziunilor corporale depistate, producerea acestora în condiţii de luptă corporală, autoapărare, în rezultatul căderii libere de la înălţimea corpului cu lovirea de anumite obiecte dure contondente - se exclude, /f.d.32-33/.

Analizînd probele cercetate în şedinţa de judecată prin prisma prevederilor art. 101 Cod de Procedură Penală, în virtutea cărora, fiecare probă urmează să fie apreciată din punct de vedere al pertinenţei, concludenţii, utilităţii şi veridicităţii ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanţa, apreciindu-le conform propriei convingeri, formate în urma examinării lor în ansamblu, sub toate aspectele şi în mod obiectiv, călăuzindu-se de lege, instanţa de judecată ajunge la concluzia că în şedinţa de judecată cu certitudine s-a dovedit vinovăţia inculpatului Carauş Anatolie.

Astfel, potrivit art. 14 Cod Penal, infracţiunea este o faptă (acţiune sau inacţiune) prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, săvîrşită cu vinovăţie şi pasibilă de pedeapsă penală.

Art. 50 Cod penal stabileşte că se consideră răspundere penală condamnarea publică, în numele legii, a faptelor infracţionale şi a persoanelor care le-au săvîrşit, condamnare ce poate fi precedată de măsurile de constrîngere prevăzute de lege.

Conform art. 51 Cod penal, temeiul real al răspunderii penale îl constituie fapta prejudiciabilă săvîrşită, iar componenţa infracţiunii, stipulată în legea penală, reprezintă temeiul juridic al răspunderii penale. Răspunderii penale este supusă numai persoana vinovată de săvîrşirea infracţiunii prevăzute de legea penală.

Prin acţiunile sale Carauş Anatolie, a săvârşit o infracţiune prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: violenţa în familie, adică acţiunea sau inacţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, soldate cu vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Declaraţiile părţii vătămate şi a martorului, expun într-o manieră clară circumstanţele infracţiunii comise de către Carauș Anatolie, pe faptul violenţei în familie, adică acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Reieșind din faptul că, inculpatul vina a recunoscut, a declarat prin înscris autentic, anexat la materialele cauzei că recunoaște comiterea faptelor indicate în rechizitoriu, a solicitat judecarea cauzei penale pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală nu a solicitat administrarea unor noi probe, pedeapsa urmează a fi stabilită cu aplicarea prevederilor art. 364^1 Cod de procedură penală, care prevede că inculpatul care a recunoscut comiterea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu închisoare, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii şi de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute de lege în cazul pedepsei cu amendă.

Conform prevederilor art.61 Cod Penal, pedeapsa penală este o măsură de constrîngere statală şi un mijloc de corectare şi reeducare a condamnatului ce se aplică de instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvîrşit infracţiuni, cauzînd anumite lipsuri şi restricţii drepturilor lor. Pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea condamnatului, precum şi prevenirea săvîrşirii de noi infracţiuni atît din partea condamnaţilor, cît şi a altor persoane. Executarea pedepsei nu trebuie să cauzeze suferinţe fizice şi nici să înjosească demnitatea persoanei condamnate.

La stabilirea felului şi cuantumului pedepsei, instanţa de judecată, în conformitate cu art. 75 Cod penal, ţine cont de gravitatea infracţiunii săvârşite (face parte din categoria infracţiunilor mai puţin grave), de persoana inculpatului Carauș Anatolie (fără antecedentele penale, la locul de trai se caracterizează pozitiv), de circumstanţele atenuante vîrsta inculpatului, circumstanţe agravante (infracţiunii de către o persoană în stare de ebrietate) .

Instanţa remarcă că, pedeapsa este echitabilă cînd ea impune inculpatului lipsuri şi restricţii ale drepturilor lui, proporţionale cu gravitatea infracţiunii săvîrşite şi este suficientă pentru restabilirea echităţii sociale, adică a drepturilor şi intereselor victimei, statului şi întregii societăţi, perturbate prin infracţiune. Pedeapsa este echitabilă şi atunci când este capabilă de a contribui la realizarea altor scopuri ale pedepsei penale, cum ar fi corectarea condamnatului şi prevenirea comiterii de noi infracţiuni atât de către condamnat, cât şi de alte persoane. Or, practica judiciară demonstrează că o pedeapsă prea blândă generează dispreţ faţă de ea şi nu este suficientă nici pentru corectarea infractorului şi nici pentru prevenirea săvârşirii de noi infracţiuni. De asemenea, o pedeapsă prea aspră generează apariţia unor sentimente de nedreptate, jignire, înrăire şi de neîncredere în lege, fapt ce poate duce la consecinţe contrare scopului urmărit.

La aplicarea măsurii de pedeapsă inculpatului Carauș Anatolie instanţa de judecată se conduce de art.7, 61, 75, Cod penal, şi anume gradul prejudiciabil al infracţiunii săvârşite, că infracţiunea comisă de inculpat face parte din categoria celor mai puţin grave, de persoana celui vinovat că, inculpatul Carauș Anatolie a recunoscut vina, se caracterizează pozitiv la locul de trai, astfel, instanța consideră justificat şi echitabil faptei comise, numirea inculpatului a unei pedepse echitabile faptei săvîrşite, sub formă de muncă neremunerată, nefiind raţională aplicarea unei pedepse mai aspre din numărul celor alternative prevăzute pentru săvîrşirea infracţiunii, aşa cum în şedinţa de judecată s-a constatat că ultimul nu prezintă pericol social şi corectarea lui este posibilă fără a fi izolat de societate.

Prin acţiunile sale intenţionate, Caraus Anatolie, a săvârşit infracţiunea prevăzută de art.201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, după semnele calificative: violentă în familie, adică, acţiunea intenţionată comisă de un membru al familiei în privinţa altui membru al familiei, manifestată prin maltratare, care au provocat vătămarea medie a integrităţii corporale sau a sănătăţii.

Astfel, instanța reține că infracțiunea prevăzută de art. 201^1 alin. (2) lit. c) Cod penal, se pedepsesc cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 180 la 240 de ore sau cu închisoare de la 1 la 6 ani.

Potrivit art. 80/1 alin. (1) Cod penal, În cazul în care inculpatul a recunoscut săvârşirea faptelor indicate în rechizitoriu şi a solicitat ca judecata să se facă pe baza probelor administrate în faza de urmărire penală, acesta beneficiază de reducerea cu o pătrime a limitelor de pedeapsă prevăzute în Partea specială a prezentului cod în cazul pedepsei cu amendă, cu muncă neremunerată în folosul comunităţii sau cu închisoare.

Aplicând prevederile art.80/1 alin.(1) Cod penal, prin reducerea cu o pătrime a limitelor minime și maxime, instanța de judecată stabilește noile limite minime și maxime a pedepsei prevăzute de art. 201/1 alin. (2) lit. c) Cod penal cu care va opera la stabilirea pedepsei și anume muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 135 la 180 ore, sau cu închisoare de la 9 luni pînă 4 ani 6 luni.

La stabilirea sancțiunii instanța va ține cont de criteriile generale de individualizare a pedepsei stipulate la art. 75 Cod penal, și anume, limitele speciale ale pedepsei prevăzute, gravitatea infracțiunii săvârșite, care se califică de art. 16 alin. (3) Cod penal ca infracțiune mai puțin gravă, de forma vinovăției comiterii acesteia prin intenție, dar și de reducerea limitelor de pedeapsă prevăzute de lege, de influența pedepsei aplicate asupra corectării și reeducării vinovatului, precum și de circumstanțele cauzei legate de scopul şi motivele faptei, de comportamentul inculpatului în timpul și după consumarea infracțiunii.

În conformitate cu prevederile art. 76 Cod penal, în acţiunile inculpatului Carauş Anatolie nu au fost stabilite circumstanţe care atenuează răspunderea penală.

În conformitate cu prevederile art. 77 Cod penal, în acţiunile inculpatului Carauş Anatolie se stabileşte săvârşirea infracţiunii în stare de ebrietate alcoolică.

Inculpatul Carauş Anatolie la evidenţa narcologică sau psihiatrică nu se află.

La locul de trai Carauş Anatolie se caracterizează pozitiv.

Conform, art. 67 alin.(1)-(2) Cod penal, munca neremunerată în folosul comunităţii constă în antrenarea condamnatului, în afara timpului serviciului de bază sau de studii, la muncă, determinată de autorităţile administraţiei publice locale. Munca neremunerată în folosul comunităţii se stabileşte pe un termen de la 60 la 240 de ore şi este executată de la 2 la 4 ore pe zi, iar în cazul condamnatului care nu este antrenat în activităţi de bază sau de studii, la solicitarea sau la acordul acestuia – pînă la 8 ore pe zi.

La fel instanța la aplicarea pedepsei sub formă de muncă, se reţine că inculpatul personal a solicitat aplicarea în privinţa sa anume a unei asemenea pedepse.

Conform art. 227 Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt cheltuielile suportate potrivit legii pentru asigurarea bunei desfășurări a procesului penal. Cheltuielile judiciare cuprind sumele: plătite sau care urmează a fi plătite martorilor, părții vătămate, reprezentanților lor, experților, specialiștilor, interpreților, traducătorilor și asistenților procedurali; cheltuite pentru păstrarea, transportarea şi cercetarea corpurilor delicte; care urmează a fi plătite pentru acordarea asistenței juridice garantate de stat; cheltuite pentru restituirea contravalorii obiectelor deteriorate sau nimicite în procesul de efectuare a expertizei sau de reconstituire a faptei;

cheltuite în legătură cu efectuarea acțiunilor procesuale în cauza penală. Cheltuielile judiciare se plătesc din sumele alocate de stat dacă legea nu prevede altă modalitate.

Potrivit art. 228 Cod procedură penală, în modul prevăzut de legea procesuală penală, din sumele alocate de stat vor fi compensate următoarele cheltuieli judiciare suportate de către martori, partea vătămată, partea civilă, asistenții procedurali, interpreți, traducători, experți, specialiști, reprezentanții legali ai părții vătămate, ai părții civile: cheltuielile făcute în legătură cu prezentarea la citare în organul de urmărire penală și în instanță; cheltuielile de cazare; salariul mediu pentru toată perioada de participare în procesul penal; cheltuielile de reparare, restabilire a obiectelor care au fost deteriorate în urma utilizării lor în cadrul acțiunilor procesuale la cererea organului de urmărire penală sau a instanței. Organele, întreprinderile, instituțiile și organizațiile de stat sînt obligate să păstreze salariul mediu pentru toată perioada de timp în care partea vătămată, reprezentantul ei legal, asistentul procedural, interpretul, traducătorul, specialistul, expertul, martorul au participat în procesul penal la citarea organului de urmărire penală sau a instanței. Expertului și specialistului li se recuperează, de asemenea, costul materialelor care le aparțin și care au fost utilizate pentru executarea însărcinării respective. Expertul, specialistul, interpretul, traducătorul au dreptul la recompensă pentru executarea obligațiilor, afară de cazurile cînd le-au executat în cadrul unei însărcinări de serviciu. Cheltuielile suportate de persoanele menționate la alin.(1) vor fi recuperate la cererea acestora în baza unei hotărîri a organului de urmărire penală sau a instanței în mărimea stabilită de legislația în vigoare.

În conformitate cu art. 229 alin. (1), (2) Cod procedură penală, cheltuielile judiciare sînt suportate de condamnat sau sînt trecute în contul statului. Instanța de judecată poate obliga condamnatul să recupereze cheltuielile judiciare, cu excepția sumelor plătite interpreților, traducătorilor, precum și apărătorilor în cazul asigurării inculpatului cu avocat care acordă asistență juridică garantată de stat, atunci cînd aceasta o cer interesele justiției și condamnatul nu dispune de mijloacele necesare. Achitarea cheltuielilor judiciare poate fi suportată și de condamnatul care a fost eliberat de pedeapsă sau căruia i-a fost aplicată pedeapsă, precum și de persoana în privința căreia urmărirea penală a fost încetată pe temeiuri de nereabilitare.

Urmare celor menționate, instanța consideră faptul că cheltuielile de judecată în mărime de 320 lei, suportate pentru efectuarea Raportul de expertiză judiciară nr.*****
urmează a fi achitată de inculpatul Carauş Anatolie în contul statului. Având în vedere că la momentul derulării acțiunilor de urmărire penală, aceste cheltuieli au fost suportate de stat, iar procesul penal era guvernat de principiul prezumției nevinovăției, și în situația în care, în cadrul cercetării judecătorești a fost dovedită pe deplin vinovăția inculpatului, ultimul urmează să recupereze cheltuielile judiciare suportate de stat pentru efectuarea la caz, a expertizelor judiciare.

În conformitate cu art. 395 alin. 1) pct. 5) Cod de procedură penală în dispozitivul sentinţei de condamnare trebuie să fie arătate dispoziţia privitoare la măsura preventivă ce se va aplica inculpatului pînă cînd sentinţa va deveni definitivă. Astfel față de inculpat urmează a fi aplicată măsura preventivă – obligaţia de nepărăsire a localităţii, până la intrarea sentinţei în vigoare, apoi măsura se va revoca.

În temeiul celor expuse supra, examinînd sub toate aspectele, complet și obiectiv circumstanţele cauzei penale, în conformitate art. art. 227, 162, 341; 364/1; 384; 385; 389;392-395; 397 Cod Procedură Penală al R. Moldova, și art. 61,67, 75, 77, 80/1 Cod penal instanţa de judecată,

C O N D A M N Ă:

Se recunoaşte Carauş Anatolie vinovat de comiterea infracţiunii prevăzute de art. 201^1 alin.(2) lit. c) Cod Penal şi în baza acestei norme legale, i se stabileşte pedeapsă sub formă de 150 (o sută cinzeci) ore muncă neremunerată în folosul comunității.

A dispune față de Carauş Anatolie măsura preventivă - obligaţia de nepărăsire a localităţii cu menținerea pînă la devenirea definitivă a sentinței, după care urmînd a fi considerată anulată.

Se încasează de la Carauş Anatolie în beneficiul statului cheltuielile de judecată în sumă de 320 (trei sute douăzeci) lei.

Sentința este cu drept de recurs în termen de 15 zile în Instanța ierarhic superioară Curtea de Apel Bălți cu depunerea recurs prin intermediul Judecătoriei Soroca sediul Florești.

Preşedintele şedinţei,
Judecătorul **Rusu-Parii Rosiţa**